

Diophantum, quos Vieta, *p. 10. in art. Anal. Isag.* quos alii viri summi eandem calluisse quidem, sed dissimulasse, ut tantò magis esset admirationi illorum subtilitas & solertia, non malè suspicantur. Non attingo hic Incomparabilem Renatum Cartesium, cujus una Geometria, cedio & aternitate dignissima, omnium aliorum inventa longissimo post se intervallo relinquit. Ex his modo recensitis plerique in Magnum Geometram, Apollonium Pergæum, ceu in divinissimam quandam Pandoram sua munera contulerunt, ut alia ipsorum præclara inventa præteream. Valde dolebat excellentioribus viris, illum, qui ex totius antiquitatis Mathematicis Magni cognomentum solus meruerat; illum, cujus tanta tamque multiplici eruditione apud Pappum utilissimorum & subtilissimorum librorum argumenta tantum extant, cum tamen problemata omnia & theoremata, quæ ad analysin obscuriorum problematum aliquid momenti allatura videbantur, uno volumine esset complexus, eique ab effectu, ἀναλυόμενα τίπτε titulum fecisset; illum, cujus præclara ingenii monumenta non modo merebantur, ut ad seram posteritatem per manus propagarentur, sed quorum jacturam acerbissimè non posset non ferre Respublica mathematica; illum, inquam, damnosæ diei & edacis temporis injuriæ fuisse obnoxium. Ideoque omni ope allaborarunt, ut hæc περιλήματα & ζητήματα à mortuis in vitam revocarent, sibi que non parum gratulabantur, quod ope atque industria Pappi Alexandrini nobis aliquæ tabellæ tanquam ex naufragio servatæ essent. Is enim lib. VII. Συναγωγῆς μαθηματικῆς singulorum locorum argumenta nobis retulit; quibus si caruissemus, caruissemus omnibus fermè libris, qui ad locum ἀναλυόμενον spectant. Quippe præter Conicorum libros (qui περιεχόν τίπον propriè spectant) nihil scriptorum Apollonii accepimus, qui tamen dimidia sui parte pene amissi sunt, cum pro octo Conicorū libris quatuor duntaxat fartos tectos possideamus: licet reliquos in Arabicam linguam conversos Romæ in Vaticano adservari credat Wildebrordus Snellius; item eosdem penes Cl. Golium esse, item ab alio Societatis Jesu alumno Antverpiæ excudi rumor vulgaverit. Primus autem illorum, qui in Apollonio aliquid conati sunt, fuit Franciscus Vieta Fontenænsis, qui τὰ περὶ ἐπιφών, seu loca tactionum ab Apollonio propositionibus plusquam 90 discerpta, in paucissima problemata ita contraxit in suo Apollonio Gallo, ut meritò dubium alicui videatur, utrum illa brevius, an clarius demonstrarit: idque ope suæ Speciosæ Analyseos est exsequutus, cui restitutam Mathematicam analyticen, eamque puriorem, simpliciore, ac faciliorem, quàm antea unquam produxit,

Apollonius.

Vieta.